

Udvalget for Demokrati- og Serviceudvikling
Økonomiforvaltningen
Rådhuset
1599 København V

Dato: 5. juni 2003

Borgerbidrag til udvikling af hverdagens demokrati

Efter aftale med Lisbeth Kjær Jensen fremsendes hermed en opsummering af de erfaringer en gruppe borgere har gjort med kommunens forskellige niveauer under snart 6 års kvarterløft i Kongens Enghave.

Konklusionen er, at kommunens adfærd i mødet med aktive borgere, trods erklæret hensigt om det modsatte, er uden fornemmelse for demokratiske processer. Vi håber med denne gennemgang og de vedlagte bilag, at anspore udvalget til at tage kritikken af kommunen alvorligt, lokalisere knaster internt, og tage højde herfor i den endelige indstilling og det videre arbejde fremover. At udvalget opererer med flere forskellige koncepter for udviklingen af demokrati ser vi som en styrke og et godt tegn.

For at fremme den demokratiske udvikling i kommunen, foreslår vi følgende konkrete ændringer i fremtidens formaliserede borgerinddragelse i Kvarterløft (og lignende projekter):

1. Forvaltningerne bringes til at forstå, at organiseret borgerinddragelse rummer en *opfordring* til borgerne om at arbejde ulønnet for København – borgerne har derfor krav på et kvalificeret med- og modspil. Forvaltningerne skal bruge borgernes input.
2. De økonomiske rammer formidles realistisk og forståeligt til borgerne.
3. Antallet af møder og deltagere i borgerdeltagelsen (art, emne, omfang og tidsforløb) opgøres på en gennemskuelig måde. Især registreres borgerdeltagelsen i de åbne kvarterløftgrupper, men også styregrupper, kontaktgrupper, ad hoc grupper, konferencer, folkemøder, etc. – uden dog at sammenblende kategorierne. Kun derved kan borgernes prioriteter synliggøres.
4. Prioriterede borgerforslag født i åbne kvarterløftgrupper registreres og evalueres særskilt – også hvad pengestrømme angår.
5. Borgernes overordnede prioriteringsfase(r) gives høj prioritet, og strækker sig over flere uger.
6. Bydelens prioriterede forslag vurderes skriftligt og individuelt fra rådhuset. Borgerne har krav på en seriøs vurdering og ikke bare en afvisning/negligering af forslag uden nogen tilbagemelding.

Den resterende del af dette brev omhandler baggrunden for vores konklusioner og forslag.

I afsnittet **'Hvordan forholder kommunen sig til kritik?'** gennemgås vores forsøg på at komme igennem med kritik af Kvarterløft og opnå en uafhængig evaluering af borgerinddragelsen. De vedlagte bilag placeres i et samlet billede, som umuligt lader sig forklare som enkeltstående fadæser eller brodne kar. Det er uomtvisteligt et kommunalt mønster. Utallige andre breve kunne være medtaget.

Efterfølgende konkretiserer vi mønsteret i afsnittet **'To typiske enkeltsager'** Disse sager er valgt fordi de lader sig dokumentere instruktivt. Mange andre har en tilsvarende antidemokratisk substans.

I afsnittet **'Kommunal adfærd & status vedr. Kongens Enghave'** anfægter vi den herskende kommunale opfattelse af harmoni i samarbejdet mellem borgere og kommune.

Endelig reflekterer vi i afsnittet **'Borgergrupper & offentlige møder'** over demokrati i borgergrupper og ved offentlige møder.

Hvordan kommunen forholder sig til kritik? (bilag 1-7)

Sommeren 2001, efter næsten 4 års kvarterløft, var det en udbredt opfattelse i kvarterløftgrupperne i Kongens Enghave, at kommunens formaliserede borgerinddragelse var iscenesat folkelig opbakning, til rådhusets allerede besluttede dagsorden. Desuden mente mange inddragede borgere, at kvarterløftsekretariatet skildrede kvarterløftprojektet alt for positivt og bekvemt uigennemskueligt. Denne utilfredshed var stærkt medvirkende til at Agenda 21 blev dannet i juni 2001. For at dokumentere eller aflive myterne om kommunen og kvarterløftprojektet, anmodede Agenda 21 i et brev kvarterløftsekretariatet om at få alle mødereferater fra Det fysiske Miljø udleveret på disketter. Vi angav som begrundelse at vi muligvis ville bruge eventuelle fremdragne informationer op til kommunalvalget samme år, for at få politikerne til at interessere sig for realiteterne i borgerinddragelsen. Kvarterløftsekretariatet gav grønt lys for udleveringen af referaterne. Trods et rykkerbrev blev referaterne imidlertid først udleveret fem måneder efter anmodningen, og muligheden for at bruge materialet op til kommunalvalget var dermed forpasket.

I efteråret 2001 blev der dannet en ny styregruppe for kvarterløftet (Byudviklingsforum = BUF). Sammensætningen i BUF var særdeles skæv i forhold til borgertilslutningen under kvarterløftet. Onde tunger ville endog vide at BUF var skræddersyet til at styre kvarterløftsekretariatet sikkert igennem kvarterløftet! Agenda 21 fik ikke tilbudt plads i styregruppen trods det at borgere herfra uomtvisteligt havde bidraget særdeles aktivt i kvarterløftets arbejdsgrupper siden 1997. I et brev til kvarterløftsekretariatet foreslog vi at Agenda 21 skulle tildeles to pladser og at BUFs kompetence skulle præciseres. Vi var bange for at BUF gradvist skulle gøre sig selv til et politisk styreorgan for bydelen, ikke kun for kvarterløftet. Derfor ønskede vi også oplyst efter hvilke retningslinier BUF kunne ændre sit formål og sin sammensætning. Disse spørgsmål kunne vise sig at få stor betydning ved kvarterløftets ophør ved udgangen af 2003. Vores henvendelse blev aldrig besvaret af kvarterløftsekretariatet.

I marts 2002 skrev vi til lederen af Det Centrale Kvarterløftsekretariat **[bilag 1]** og anmodede om at han greb ind og sikrede Agenda 21 en plads i BUF. I brevet underbyggede vi vores berettigelse i BUF med statistik udledt af de udleverede mødereferater. I sit positive svarbrev støttede han vores ønske (og vores indsats i øvrigt), og efterfølgende tilsluttede BUF sig dette. Indstillingen skulle dog først godkendes i Økonomiforvaltningen, hvilket havde stor symbolsk betydning for os. Der gik 11 måneder før godkendelsen formelt gik i orden i februar 2003, og først efter at vi påpegede problemet på rådhuset.

I april 2002 stillede vi forslag i BUF om gennemførelse af en evaluering af kvarterløftet som de inddragede borgere kunne forstå og vedkende sig. Vi vedlagde en evaluering af én kvarterløftgruppe som et eksempel på intentionerne. Der gik 4 måneder før forslaget blev sat på BUFs dagsorden og det blev nedstemt.

Efterfølgende skrev vi til sekretariatslederen **[bilag 2]** og anmodede om en simpel liste med samtlige prioriterede borgerforslag, udgået fra de åbne kvarterløftgrupper, samt en kortfattet status. Denne anmodning er aldrig blevet besvaret. Direkte adspurgt 2-3 måneder senere svarede hun nej uden nogen begrundelse.

I juni 2002 skrev vi til overborgmesteren **[bilag 3]** i anledning af en konkret sag (plejehjemsbyggeri, herom senere). I brevet betegnede vi Kongens Enghave som en glemt bydel og spurgte hvorfor kommunen ulejliger borgerne i et kvarterløft, når man alligevel ignorerer borgernes visioner. Overborgmesteren slog i sit svar af 17. juli 2002 **[bilag 4]** fast, citat: *"at Kongens Enghave bestemt ikke er en glemt bydel"*, og han nævnte, citat: *"rækken af gode resultater som følge af konkrete kvarterløftprojekter. Det Grønne Jobhus, Stjerne på Tippen, første etape af Den Grønne Nerve (...)* er blot nogle af disse eksempler." Og overborgmesteren fortsatte: *"Dertil kommer etableringen af et stort moderne erhvervskompleks og en spændende igangværende havneplanlægning for Sydhavnen. Jeg synes faktisk, at Kongens Enghave i høj grad er blevet sat på den politiske dagsorden."*

I september 2002 sendte vi et nyt, for os at se centralt brev til overborgmesteren [**bilag 5**]. Vi informerede om at vi på baggrund af mødereferater havde opgjort borgertilslutningen under kvarterløftet, og at opgørelsen viste at tilslutningen dalede markant efter 2 år. Vi tilbød at sende hele opgørelsen til overborgmesteren. Derudover inviterede vi politikere og embedsmænd til en dialog om kvarterløftets borgerinddragelse. Som bilag vedlagde vi citater fra mødereferater fra de tre kvarterløftgrupper, som havde arbejdet med de af overborgmesteren fremhævede projekter. Disse referat-citater, skrevet af sekretariatsansatte, udtrykte hård kritik af forløbet af alle tre projekter. Vi undlod at kommentere 'det moderne erhvervskompleks og den igangværende havneplanlægning', som ingen relation har med kvarterløftets borgerinddragelse. Overborgmesteren svarede aldrig på brevet. Da vi sendte en rykker tre måneder senere, fik vi en opringning fra overborgmesterens privatsekretær, netop tiltrådt efter ansættelse i Det Centrale Kvarterløftsekretariat. Hun kunne ikke finde vores brev. Vi sendte en kopi. Det førte til en ny opringning og en venlig samtale om formålet med vores henvendelse. Det stod klart at overborgmesteren ikke ville få vores brev at se. Sekretæren foreslog at vi rettede henvendelse til vores lokale kvarterløftsekretariat. Da vi afviste dette som en farbar vej, tilbød hun at ringe til lederen af Det Centrale Kvarterløftsekretariatet og bede ham kontakte os. Således blev det.

Januar 2003 ringede lederen af det Centrale Kvarterløftsekretariatet. Under den imødekommende samtale ytrede han ønske om at få fremsendt vores opgørelse af borgerinddragelsen. Vi sendte materialet [**bilag 6**], og vedlagde et følgebrev [**bilag 7**] hvori vi såede alvorlig tvivl om kvarterløftsekretariatets vilje til at skildre borgertilslutningen i overensstemmelse med virkeligheden. Desuden stillede vi de i indledningen nævnte 6 konkrete forslag til ændringer ved kommende kvarterløftprojekter. Vi udbad os hans kommentarer. Han har endnu ikke svaret 4 måneder efter.

Vi i Agenda 21 Kongens Enghave må ud fra vores idealer om åbenhed, gennemskuelig og god forvaltningsskik konkludere, at kommunen ikke ønsker en opklarende dialog om kvarterløft og borgerinddragelse i Kongens Enghave.

To typiske enkeltsager (bilag 8-12)

1. Bynær natur

I januar 2003 skrev vi til Sundheds- og Omsorgsborgmesteren [**bilag 8**] og bad om at blive holdt løbende underrettet om planerne for et muligt plejehjemsbyggeri i et grønt område, kaldet Karens Minde området, således at planlægningen kunne ske i dialog med beboerne. Borgmesteren svarede venligt at hun havde givet forvaltningen besked på at efterkomme vores ønske. Nu er en indstilling vedrørende plejehjemsbyggeriet imidlertid besluttet i Sundheds- og Omsorgsudvalget uden at vi har hørt et ord. Placeringen ligger altså tilsyneladende fast på trods af at den valgte placering udraderer det primære græsningsareal for hestene fra Børnenes Dyremark, det smukkeste naturområde, det mest bynære naturområde, det første areal som frivillige (og heste) helt har befriet for bjørneklo, og ikke mindst idyllen rundt om mosen.

For at gøre det hele værre skrev Overborgmesteren et halvt år tidligere i sit førnævnte brev af 17. juli 2002, citat: *"Samtidig vil jeg understrege, at jeg naturligvis er interesseret i, at nye tiltag i lokalområdet kommer til at foregå i en dialog med de lokale aktører, som har interesse for området. På den måde vil en evt. lokalisering af et plejehjem i moseområdet ske efter en dialog med de lokale aktører."*

Udvalget kan måske forstå hvor meget vi som aktive borgere føler os krænket og tilsidesat, når vi fortæller at den arbejdsgruppe, Karens Minde gruppen, som har arbejdet med visionen for Karens Minde området siden 1997, var den mest aktive af alle kvarterløftgrupper; faktisk har denne ene arbejdsgruppe præsteret 16% af al mødeaktivitet målt i mandetimer, i hele kvarterløftet. Hvorvidt de to nævnte borgmestre er lige glade med hvad de skriver til borgerne, bare det lyder pænt, eller ikke har indflydelse på forvaltningerne, er et åbent spørgsmål.

2. Gennemkørende trafik

Under det første folkemøde ved kvarterløftets start i 1997, stod det klart at ca. 90 ud af 100 fremmødte anså den gennemkørende trafik på P Knudsens Gade for det største enkeltproblem i bydelen (hvilket blev bekræftet i en bredt anlagt spørgeskemaundersøgelse i 2002). En kvarterløftgruppe blev dannet, men en meget bastant modvilje fra Vej & Park mod at gøre noget ved problemet, førte til mandefald i gruppen. Af statistikken i bilag 6 kan man uddrage at gruppen kun præsterede 6% af mødeaktiviteten i kvarterløftet. Da Agenda 21 Trafik blev dannet i 2001 valgte vi at bruge et forslag om en rundkørsel som løftestang overfor Bygge- og Teknikforvaltningen. I et brev til Bygge- og Teknikborgmesteren [bilag 9] dokumenterede vi det folkelige ønske om indgreb, og vi påviste at Vej & Parks anbefalinger i trafikplanen byggede på manipulerede ulykkesstatistikker og uvidenhed om rundkørsler. Det vidste vi på grund af aktindsigt som vi med meget besvær havde fået. I borgmesterens svar og Vej & Parks notat om sagen, af 19. april 2002 [bilag 10] blev uheldstallene pludselig ændret fra 10 til 23, og personskadeuheld fra 2 til 6. Forklaringen på fejlen, som ikke blev kaldt en fejl, og derfor heller ikke beklaget, var ifølge borgmesteren at en kommende vejopretning i 2002, ville have elimineret et stort antal uheld i perioden 1996-2000. Vej & Parks, og dermed borgmesterens, omgang med statistik taler vist for sig selv. Eller med andre ord: Forvaltningen havde nedjusteret uheldstallene med tilbagevirkende kraft, så borgernes ønsker tog sig grundløse ud. Borgmesteren fastholdt imidlertid sin prioritering på grund af vejopretningen, som tillagdes altafgørende betydning. Altså ingen rundkørsel og ingen indgreb i trafikstrømmen.

I endnu et brev til Bygge- og Teknikborgmesteren [bilag 11] ønskede vi at vide om denne praksis med ændring af uheldstal med tilbagevirkende kraft var normal praksis, godkendt af borgmesteren. Vi satte desuden trafikproblemet ind i en lokal helhedsbetragtning som måtte forekomme fremmed for forvaltningen, og spurgte hvad politikerne havde tænkt sig at gøre ved problemet, når de nu ikke ville anlægge en rundkørsel. Endelig spurgte vi om Bygge- og Teknikudvalget ville være positivt stemt overfor en invitation til et dialogmøde. Dette blev venligt afvist af borgmesteren. Så vidt vides har de øvrige medlemmer af udvalget aldrig fået vores brev at se.

Derimod arrangerede kvarterløftsekretariatet et offentligt møde om emnet med paneldeltagelse af bl.a. medlemmer af Bygge- og Teknikudvalget (ikke borgmesteren) og Agenda 21. Kort efter besluttede udvalget at nedsætte hastigheden på en kort strækning af P Knudsens Gade fra 60 til 50 km, som et forsøg i 6 måneder. Nu venter vi spændt på om det mon er en slags lynafleder som kan afmonteres når uvejret er drevet over.

Vedrørende det sidste bilag [bilag 12] læs fodnote¹

Vi må konkludere at kommunen responderer venligt på seriøse henvendelser, men herefter stopper seriøsiteten.

Kommunal adfærd & status vedr. Kongens Enghave Ved I overhovedet hvordan det gik herude?

"I et bureaukrati gælder det, at den der tænker først, har tabt." (Citat fra Jan Sonnergaards novellesamling Radiator). Det er et interessant bud på kommunes tilsyneladende berøringsangst overfor borgere som ønsker åben og opklarende dialog om væsentlige emner.

Den prisværdige indsats kommunen nu gør for at udvikle hverdagens demokrati giver anledning til en vis, tøvende optimisme. Tøvende fordi alle initiativer efter vores opfattelse er dømt til frugtesløshed hvis de ikke følges op af adfærdsændring i kommunen. Grænserne for gode forvaltningsrutiner skal flyttes, således at de der bruger arbejdstid på at sikre rimelig

¹ For nylig fik vi 'Analyse af det igangværende arbejde med TRAFIK- OG MILJØPLAN 2003 – Vurdering af borgerinddragelsen,' udgivet af Rådet for Bæredygtig Trafik i hænderne. Heri påvises det instruktivt hvordan Bygge- og Teknikforvaltningen manipulerer efter alle kunstens regler; borgerinddragelsen på trafikområdet kaldes slet og ret "spil for galleriet."

borgerindflydelse skal akkrediteres, mens de der sjofler borgernes engagement skal overflyttes til andet arbejde. Spørgsmålet er hvordan denne proces hen imod demokrati i praksis kan styrkes. Det kræver i hvert fald, at politikerne påtager sig det ansvar at sørge for, at deres forvaltninger afgiver magt til fordel for demokratisk procesansvar.

Eneste vej frem synes at være det udvalg er inde på: Kommunal satsning på bredspektret demokrati, således at varme vinde udefra kan få den store demokratibold til at rulle. Agenda 21 puljen er et lille men befordrende initiativ som bør videreudvikles.

Kvarterløftkonceptet er strålende: Kommunalt procesansvar, borgerinddragelse, øgede bevillinger til udvalgte kvarterer – her er problemet evalueringsmetoderne og indstillingen i sekretariaterne og forvaltningerne. Således har lederen af vores lokale kvarterløftsekretariatet udtalt at den bedste måde at få politisk bevågenhed på, er at skildre kvarterløftprojektet positivt. Politikere ønsker nemlig at knytte deres navn til succeser, ikke vanskeligheder. Men med den indstilling forskånes politikerne jo for virkeligheden. Vi tror udtalelsen afslører et generelt forvaltningsproblem i kommunen. Lidt polemisk kan man spørge jer inde på rådhuset: Ved I overhovedet hvordan det gik herude?

Hvis ikke, så er her det resume som kommunen ikke har ønsket: Med en erklæret økonomisk ramme på 330 millioner kroner, blev der dannet 25 borgergrupper. De næste knap 5 år blev der holdt 170 åbne kvarterløftmøder med deltagelse af 6,6 borgere i snit. Dertil skal lægges et stort antal andre møder, konferenser, etc. 194 borgere deltog i alt. Så vidt vides arbejdede 22 af grupperne helt forgæves. Ofte fik grupperne ingen forklaring på afvisningen af deres forslag. Enkelte grupper blev opløst ved at mødeindkaldelsen simpelthen udeblev.

70 % af borgerdeltagelsen fandt sted de første godt 2 år. Kun 32 personer deltog i mere end 10 møder i de åbne kvarterløftgrupper. Forklaringen er givetvis at kun 3 arbejdsgrupper i sidste ende opnåede resultater. Disse tre resultater fremhæves af overborgmesteren. Derfor en kort gennemgang af disse.

1) Det Grønne Jobhus. Forslaget blev stillet i en kvarterløftgruppe på dennes allerførste møde i november 1997. Der var 5 borgere tilstede. I marts 1998, 4 måneder efter at ideen var født, var kommunen i gang med at etablere huset. Så hurtigt kan kommunen arbejde når borgerne rammer en kommunal mærkesag. Siden blev kvarterløftgruppen dog grundigt frustreret over forløbet (se bilag 5). Det sidste møde blev afholdt i 2000. Gruppens sekretær blev ansat som leder af Det Grønne Jobhus.

2) Stier på Tippen. Som det fremgår af den forrige kommuneplan er det kommunens egen ide at anlægge en sti langs vandet. Kvarterløftgruppen fik højst indflydelse på udformningen og tidspunktet. Københavns Havn betingede sig desuden at stien kan fjernes igen hvis arealet skal benyttes til andet formål. Denne klausul kan især blive aktuel for den gren af stien som forbinder lokalsamfundet med vandet; altså den del af stien som hænger sammen med kvarterløftgruppens samlede vision. Gruppens ønske om en ridesti blev afvist af kommunen af økonomiske grunde. Det frustrerende sagsforløb (se bilag 5) beslaglagde gruppens begrænsede resurser i en 5-års periode.

3) Den Grønne Nerve. Borgerforslaget fra 1997 hed egentlig Byens Nerve, men kvarterløftsekretariatet omdøbte projektet egenhændigt. Et citat fra et mødereferat to år senere lyder (se bilag 5): *"I store træk har vi foreslået et projekt til omkring 56 mill. kr. Og vi har fået bevilget 19,5 mill. i forsøgsmidler. Der skal derfor tænkes kreativ i enhver henseende!! Udfordringen i de næste faser er at udvikle samarbejdet med Københavns Kommune."* Klar tale allerede i 1999. Vej & Park arbejder stadig på projektet nu 6 år efter at ideen fødtes.

Vi kan konkludere at borgerinddragelsens første fase var en relativ succes. Mange mødte op for at bidrage konstruktivt til bydelens udvikling. Hovedparten blev vel lokket til af de 330 millioner kroner. Herefter gik alt galt. Borgergrupperne blev overladt til sig selv og et magtesløst sekretariat. Dialogen på tværs af grupperne var begrænset. Sekretariatets svulmende statusnotater var en blanding af fakta, ønsketænkning og røgslør, ikke et udtryk for borgernes virkelighed. Tonen i grupperne

skiftede gradvist fra optimistisk, positiv og visionær, til kritisk og hovedrystende. Beslutningstagerne var *helt* fraværende. Borgerne sivede forståeligt nok fra grupperne. Mere og mere tid gik med langtrukne enkeltsager og favntag med det kommunale bureaukrati. Både kvarterløftsekretariatet og rådhuset vendte det døve øre til ønsket om opklarende dialog.

Vi må sige til Udvalget for Demokrati- og Serviceudvikling at de notater og udvalgsindstillinger vedrørende hverdagens demokrati vi har læst, tegner et harmonisk billede af samarbejdet mellem borgere og kommune, som ikke svarer til vores oplevelser.

Borgergrupper & offentlige møder

Hvad er det kommunen overser?

Den dybere mening med begrebet demokrati inkluderer psykologi og kommunikation. En borgergruppe gennemgår bestemte udviklingsfaser før demokratiet kan siges at fungere i gruppen. Ofte når gruppen aldrig så langt. Kort fortalt kan en gruppe siges at være demokratisk, når et lyttende, ansvarligt menneske føler sig godt tilpas i gruppen, og føler sig hørt – en anden definition kan være at intet væsentligt bliver besluttet uden mulighed for forudgående refleksion, og at alle udtrykker deres ærlige mening i tryghed. Kommunen bør efter vores opfattelse påtage sig et større ansvar for at borgergrupper, dannet på foranledning af kommunen, udvikler sig i demokratisk retning. Dette emne bør kommunen tage alvorligt og inkorporere i modeller for hverdagens demokrati. Ekspertise findes hos terapeuter, psykologer, adfærds- og konfliktforskere, etc.

Af ovennævnte kan udledes at en borgergruppe ikke bør tillægges for stor vægt før den demokratiske dynamik er til stede, og det sker næsten aldrig på det første møde. Men et offentligt møde, eller et endagsseminar, indkaldt af fx kommunen, er jo netop at sidestille med en gruppes første møde. Det er vores opfattelse at kommunen tit vælger at se bort fra dette faktum, måske fordi kommunen dermed bevarer kontrollen, jævnfør nedenstående.

Afslutningsvis skal beskrives et scenarium som rådhuset og de inddragede borgere nødvendigvis må opleve forskelligt: To hundrede borgere inddrages i et kvarterløft. Borgerne producerer et katalog med 100 konkrete forslag. Rådhuset udvælger enkelte forslag som føres ud i livet. Rådhuset oplever at borgerne er blevet hørt og at demokratiet fungerer. Borgerne oplever at rådhuset bruger kataloget som et idekatalog, uden skelen til opbakningen i grupperne og lokalsamfundet, uden hensyn til *demokratiet* – de udvælger bestemte forslag, som formodentlig lige så godt kunne være deres egne. Hvad hvis rollerne blev byttet om: Rådhuset producerer 100 konkrete forslag. Aktive borgerne udvælger nogle få forslag som gennemføres i beskåret og revideret form. Borgerne fremhæver projektet som et glimrende eksempel på politikerinddragelse. Politikerne skriver til borgerne for at få en dialog om fremgangsmåden. De får ikke noget svar.

Vi ser frem til resultatet af udvalgets arbejde.

Venlig hilsen
Agendarådet